

מס פקס

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. אורי גולדמן, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 560 יום ה' 16 בדצמבר 2010

השבוע בגיליון

עדכונים מהשטח

פטור ממס שבח על מכירת דירה שניה ! // ניכוי מס במקור מתשלומים לתושב חוץ – חברות מיוחדות // 16% מע"מ עד 2013

ביהמ"ש מחמיר את ה"ענישה" בגין הגשת "ערעורי סרק"

מ"ה – שיעור ריבית הרתעתי על "ערעורי סרק" // מע"מ – אין לדרוש ערובה על פתיחת עסק במצב כלכלי קשה // שבח – המנוח "נותן פטור" לכונס הנכסים

"טסט" של הרשות למורי הנהיגה // נחנך בית המשפט הכלכלי בת"א // "שמחה" בפיצוציה ? ! // 1,102 עו"ד חדשים

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

פטור ממס שבח על דירה שניה !

ואנשים בעלי אמצעים, אשר בבעלותם יותר מדירה אחת, אשר עד כה נאלצו להמתין עם מימוש דירותיהם לתקופת הצינון של אחת ל-4 שנים. המטרה של התיקון הינה להגדיל את היצע הדירות על-ידי הצפת השוק בדירות.

◆ בנוסף, אמורות להיות הקלות בהפשרת קרקעות חקלאיות למגורים וסיוע בפיתוח תשתיות ברשויות המקומיות.

◆ בימים הקרובים (ויתכן ואפילו היום) צפויים שר האוצר יובל שטייניץ ושר השיכון אריאל אטיאס, להודיע על מתן פטור ממס שבח למי שימכור את דירתו שנתיים לאחר שקנה אותה. מדובר במכירת דירת שניה ואילך, שכן, כידוע, כיום התקופה לקבלת הפטור ה"רגיל" על מכירת דירה שניה ואילך הינה אחת לארבע שנים. כמובן שפטור זה, אם יינתן, ייעוד למשקיעים

ניכוי מס במקור מתשלומים לתושב חוץ - חברות מיוחדות

3. אם החברה קיבלה אישור חברה מיוחדת בשנים קודמות- פקיד השומה יבחן טרם אישור הבקשה מחדש, כי החברה התנהגה בעבר ומתנהגת באופן שוטף בהתאם לסעיף 4 לתוספת להוראות ביצוע מספר 32/93 וכי ביצעה את המוטל עליה באותו סעיף.

4. יש להבהיר באישור המונפק לחברה, כי אם הועברו סיכומים לחו"ל ללא ניכוי מס או בניכוי בשיעור מופחת, ויתברר כי היה על החברה לנכות מס במקור בשיעור גבוה מהשיעור שנוכה, תהיה החברה אחראית לתשלום המס. האישור כחברה מיוחדת אינו גורע מהחובות על פי הדין.

◆ ביום 7.12.10 פורסמה ע"י חטיבת שומה וביקורת, ד"ר חיים גבאי, הודעה בנושא ניכוי מס במקור מתשלומים לתושב חוץ - חברות מיוחדות הארכת תוקף ההוראות שבתוספת 1 להוראת ביצוע 34/93.

◆ עפ"י ההודעה, תוקפה של ההוראה שבנדון (ה"ב 34/93), ביחס לחברות מיוחדות מוארך בזאת עד יום 30.6.2011, בכפוף לעמידה בתנאים הבאים, בנוסף לנדרש על פי ההוראות :

1. בביקורות שנערכו לחברות ב-3 השנים האחרונות, ניכויים ושומה, לא התגלו ממצאים בנושא ניכוי מס במקור בכלל ובניכוי מס מהעברות לחו"ל בפרט.

2. כנגד החברה ו/או מנהליה לא מתנהלים כל חקירה/הליך בתחום הפלילי.

16% מע"מ עד 2013

לשיעור 15.5%. לאחר שהועלה בהוראת שעה. במידה שלא יובא בפני הוועדה צו אחר, אמור המע"מ בשנת 2013, לחזור ולעמוד על שיעור 15.5%.

◆ ביום 13.12.2010, אישרה ועדת הכספים את השארת המע"מ על-16% למשך שנתיים, החל מה-1 בינואר 2011 ועד ל-31 בדצמבר 2012. להזכירכם, שיעור המע"מ החל מה-1.1.2011 היה אמור לחזור

ביהמ"ש מחמיר את ה"ענישה" בגין הגשת "ערעורי סרק" אורי גולדמן, עו"ד גולדמן ושות' – משרד עורכי דין

◆ מגדיל ביהמ"ש לגבי אחת מטענות המערערים וקובע: "באשר לטיעון המערערת ובא כוחה, אם ירדתי, בכל הכבוד, לסוף דעתם, הרי שהטיעון טיעון הוא אולם, "רבי אלעזר בן עזריה אומר... אם אין קמח, אין תורה..." (משנה, סדר נזיקין, מסכת אבות, פרק ג', משנה יז') ובעניינינו, בהעדר תשתית ראיתית, גבב האמירות התיאורטיות, אינן אלא בבחינת "פל שחכמתו מרבה ממעשיו, למה הוא דומה, לאילן שענפיו מרבין ושרשיו מעטים, והרוח באה ועוקרתו והופכתו על פניו" (שם)."

◆ בסופו של דבר דוחה ביהמ"ש את כל הערעורים, כאשר בגין כל דחיית ערעור נקבע שכ"ט עו"ד נפרד לטובת המשיב: 37,000 ש"ח + 19,000 ש"ח + 25,000 ש"ח + 37,000 ש"ח + 19,000 ש"ח = 190,000 ש"ח (בכל הערעורים).

◆ אלא שלסיום קובע ביהמ"ש ענישה נוספת, חדשה ו"מקורית", אשר ככל הידוע לנו טרם נמצא לה תקדים בפסיקת המסים. ונביא את הדברים כפי שנכתבו בסיכום פסק הדין:

"סעיף 185(2) לפקודה קובע: "שילם הנישום פחות מדי, תשולם היתרה תוך 15 יום מיום מסירת ההחלטה, בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כאמור (כמשמעותם בסעיף 159א(א) כמופנה בס"ק (1)-מ.א.), זולת אם קבע בית המשפט אחרת, בעד התקופה שמיום הגשת הערעור ועד למתן פסק הדין". אני מוצא כי בניסיונות ערעורים אילו, אופין של הטענות, דלות התשתית הראיתית ויותר מכך, העדרה של תשתית לביסוס מרבית הטענות, העדרה של מישנה סדורה בקשר עם הטענות שהעלו המערערים, העדר התייצבות אחד המערערים לדיון, משך הזמן הרב שבו התנהלו הערעורים בבית המשפט, יש מקום לקבוע באופן חריג, וכל עוד לא יסדיר מחוקק המסים הסדר מפורש באשר לטיפול בערעורי מס שבית משפט מוצא כי הם ערעורי סרק, יש להשית על סכומי המס שתשלומם מתחייב מההכרעות דלעיל, שעור ריבית המביא לידי ביטוי גם שקול הרתעתי. זאת בנוסף להשתת קנס גרעון, ככל שזה חל בהתאם להוראות הפקודה. על כן אני קובע כי מיום הגשת הודעות הערעור בערעורים האמורים ועד למועד מתן פסק דין זה, בנוסף להפרשי הצמדה שיתווספו לחובות המס, תתווסף ריבית שנתית ששיעורה גבוה ב-30% משעור הריבית החוקית לאותן תקופות".

◆ על אף שמדובר ב"דמים", מדובר ב"ענישה" משמעותית מאד ותקדימית בחומריתה, אשר ניתן לומר עליה שהיא "לא כתובה בספרים" (תרתי משמע) ואנו בתקוה שמדובר במקרה חריג שבחריגים ושלא תיקבע כרף הרתעתי בפסיקת המסים שבביהמ"ש המחוזי בת"א (או שתבוטל בביהמ"ש העליון).

◆ לאחרונה קיימת מגמה של החמרה "בענישה" של ביהמ"ש המחוזי בתל אביב על ערעורי מס המוגשים אליו. מעבר לתוצאה של דחיית הערעור, מתבטאת ה"ענישה" בפסיקת הוצאות ושכ"ט גבוה לטובת המדינה. בדרי"כ קובע ביהמ"ש, כי "ענישה" שכזו הינה במקרים בהם מדובר בערעורים שגזלו את זמנו היקר של ביהמ"ש ובמקרים בהם המערער מפסיד מסיבות שנראות לבית המשפט בדיעבד, שלא היו מצדיקות את הערעור מלכתחילה.

◆ כך, למשל, ביום 4.10.10 קבע כב' הש' מגן אלטוביה, בה"פ 14410-04-10 מ.ו. השקעות בע"מ נ' רשות המיסים בישראל, כי ביהמ"ש הוא תמים דעים עם המשיב שהסוגיה שהביאה בפניו המבקשת נדונה כבר בפסק דינו של כב' השופט שנלר במסגרת ע"א 1656/08. באותו ענין נדונה פרשנות המבקשת לסעיף 91(ב) לחוק מיסוי מקרקעין העוסק בתשלום יתרת מס על פי שומה. ביהמ"ש קבע, כי: "אם כן, מדוע להפלות בין מי ששילם את המס במועד בגין עסקת המכירה ולימים מבקש את ביטולה, לבין מי שלא שילם את המס ולימים מבקש את ביטולה ובנוסף מבקש הוא שלא לשלם את המס משום טענת הביטול. הדעת אינה סובלת הפליה מסוג זה". מעבר לדחיית הערעור / הבקשה קבע ביהמ"ש, כי: "מקובלת עלי עמדת המשיב, כי הבקשה שבפני היא אותה גברת בשינוי אדרת ומהווה חלק ממסכת התדייניות ארוכה שמנהלת המבקשת מול המשיב. באומרי כך אינני שולל כמובן את זכותה של המבקשת להגיע אל שומת האמת ולמצות את זכויותיה מול המשיב, אולם לאור סקירת התנהלות המבקשת עד היום, דומני כי הדברים נושקים לניצול לרעה של ההליך המשפטי ובהתאם לכך אפסוק את הוצאות המשיב. המבקשת תישא בהוצאות המשיב ובכלל זה בשכ"ט עו"ד המשיב בסכום כולל של 100,000 ₪".

◆ כך גם בע"מ (ת"א) 1046/05 לנדאו יובל סוכנות לביטוח חיים (1994) נ' פקיד שומה ת"א דחה ביהמ"ש המחוזי בת"א אחת לאחת את טענות המערער וקבע, בין היתר, כי: "אין לראות באספקלריית המס, בעסקה כעסקה למכירת מוניטין. משעה שלא הוצגו על ידי המערערים במהלך ההליך השומתי ולאחר מכן טענות ונתונים בקשר עם המחיר המקורי, אין מקום להתערב בקביעת המשיב... אשר על כן דינם של הערעורים להדחות. המערערים ישאו בהוצאות המשיב בסך 2,000 ₪. כן ישאו המערערים בשכר טרחת עורך דין המשיב בסך 60,000 ₪".

◆ אך במקרה שנדון בהחלטתו של ביהמ"ש המחוזי מיום 5.12.10 בע"מ 1222/01 פלקובי חב' לבניין והשקעות בע"מ ואח' נ' פקיד שומה נתניה, מדובר במספר ערעורים מאוחדים שנדחו כולם, מצא בית המשפט "ענישה" קשה ומקורית עוד יותר. בפסק דין ארוך ומפורט דוחה ביהמ"ש אחת לאחת את טענותיהם של המערערים בקובעו, כי "אין תשתית ראיתית".

שיעור ריבית הרתעתי על ערעורי סרק

עמ (ת"א) 1218/01 פלקובי חברה לבניין בע"מ ואח' נ' פ"ש נתניה

של המערערת. המערערת טוענת, כי הוצאות אלו באות בגדר סעיף 17(1) לפקודה. המערערת דרשה ניכוי הוצאה בגין הפרשה לתביעות, ותביעות של דיירים שהינם לקוחות המערערת ובמקביל, דרשה המערערת הפרשה נפרדת לטיב הבניה. המשיב ראה בכך דרישת כפל הוצאה ולא התיר את ההוצאה. המערערת דרשה ניכוי הוצאה בגין התחייבותה לחברת רום כנרת בע"מ. המשיב קבע, כי מדובר בהחזר הלוואה ולפיכך אינה מהווה הוצאה בידי המערערת. המערערת טוענת, כי רום כנרת ביצעה עבורה עבודות בינוי, אולם היא לא שילמה.

מכרה המערערת לבעלי המניות שתי דירות. טען המשיב, כי התמורה שנקבעה במכירת דירות הקוטג' מהמערערת לבעלי המניות בלתי סבירה ונמוכה מסכום השווי כמשמעותו בסעיף 85 לפקודה. עוד טוען המשיב, כי התמורה שנקבעה הושפעה מקיומם של יחסים מיוחדים בין המערערת לבעלי מניותיה.

לטענת המשיב, המערערת אינה פעילה עם זאת המשיכה לשלם לבעלי המניות בתפקידם כמנהלים משכורות מוגדלות ובעקבותיהן גם פיצויי פיטורין מוגדלים.

בית המשפט המחוזי בת"א - כב' השופט מגן אלטוביה:

ביהמ"ש קבע, כי ברוב טענותיה המערערת לא הביאה תשתית ראייתית, לכן אין מקום להתערב בשיקול דעתו של המשיב.

אין לקבל את עמדת המערערת, כי רק בחלוף תקופת ההתיישנות יהיה עליה לדווח על סך זה כהכנסה. המועד לבחינתה של הפרשה הוא מועד ביצוע ההפרשה והאם קיים צפי סביר, כי הנישום יאלץ לשלם את הסכום שהופרש.

ביהמ"ש לא ראה מקום להתערב בשיקול דעתו של המשיב שעה שהמערערת לא הציגה התקיימותו של קשר ישיר בין ההלוואה שנטלו הבעלים ממנה לבין ייצור הכנסה או לחילופין קשר עקיף וכלשון הפסיקה "קשר עקיף אם כי לא עקיף ורחוק מדי".

ביהמ"ש קבע, במסגרת סעיף 185(2) לפקודה, בהתחשב באופי הטענות, העדר התייצבות אחד המערערים לדיון וכו', כי יש מקום לקבוע באופן חריג, וכל עוד לא יסדיר מחוקק המסים הסדר מפורש באשר לטיפול בערעורי מס שבימ"ש מוצא, כי הם ערעורי סרק, להשית על סכומי המס שתשלומם מתחייב מההכרעות שבגוף פס"ד, שיעור ריבית המביא לידי ביטוי גם שקול הרתעתי. זאת בנוסף להשתת קנס גרעון, ככל שזה חל בהתאם להוראות הפקודה.

התוצאה:

הערעור נדחה

ניתן ביום 5.12.10

ב"כ המערערים: ד"ר ניסן שריפי, עו"ד

ב"כ המשיב: יפעת גול, עו"ד פרק' ת"א (אזרחי)

המערערת הינה חברה קבלנית, הפעלה במספר פרויקטים בשנות המס שבערעור. החברה הופסקה בתחילתו של פרויקט, כאשר התגלה, כי השטח שהוקצה הוא שטח עתיקות. בשל כך, הקצה המינהל למערערת קרקע חלופית וכן שולם למערערת פיצויים. לטענת המשיב, עלויות הבניה נדרשו כהוצאות ונכחו מהכנסותיה, לכן, קבע המשיב את התשלום ממשד השיכון, כהכנסה במועד קבלתו.

המערערת טוענת, כי התשלום ממשד השיכון איננו בבחינת הכנסה פירונית, אלא לכל היותר הכנסה הונית.

המשיב טען, כי התשלומים למע"מ אינם בגדר הוצאה מוכרת לצרכי מס הכנסה עפ"י ס' 17 לפקודה. כמו כן, לא הציגה המערערת כל ראיות או אסמכתאות לגבי גובה הסכום הנדרש על ידה כהוצאה אשר כונה על ידה 'בגין תשלום למע"מ' וגם בסיכומיה מעלה היא טענות כלליות ולא מפרטות באילו הוצאות עסקינן.

המערערת טוענת, כי המדובר בשומת תשומות ולא בשומת עסקאות, שנבעו לכאורה מאי הכרה בהוצאות מסוימות ע"י שלטונות מע"מ, על כן שומת תשומות זו נחשבת הוצאה.

המערערת מכרה דירה, השווי המוצהר לא התקבל ע"י מנהל מיסוי מקרקעין הרלוונטי וע"י שלטונות מע"מ. הושג הסכם בין המערערת לבין שלטונות מע"מ. המערערת בנתה בניין. במסגרת הליך שומתי של שלטונות מע"מ, נקבע שינוי יעוד של הדירה המושכרת ע"י המערערת ממלאי לנכס קבוע. בהמשך לכך טוען המשיב, כי יש לראות בדירה כנמכרת בסכום השווי עפ"י סעיף 85 לפקודה.

המערערת מציינת, כי יעודה של הדירה היה ונשאר למכירה. המערערת חולקת על גובה ההכנסה שקבע המשיב הנובעת משינוי היעוד וטוענת, כי השווי שנקבע מופרז ולא פרופורציונלי למחיר השוק. בבעלות המערערת מגרש ומחסן. המערערת מדווחת על הכנסות מהשכרת המגרש והמחסן. המקרקעין הנ"ל רשום בספרי המערערת כמלאי 15 שנים.

המשיב טוען, כי מקרקעין אלה הפכו לנכס קבוע ולכן יש לראות בהם כנמכרים בסכום השווי עפ"י סעיף 85(א) לפקודה. בדו"ח דרשה המערערת במסגרת הוצאות המשפטיות הפרשה. לטענת המערערת רק בחלוף תקופת ההתיישנות, ניתן לדווח על סך זה כהכנסה. לטענת המערערת, היא דרשה הוצאות בגין משכורות המנהלים במקביל לרישום ההכנסות מכלל הפרויקטים. המשיב מפנה אל הוראות הביצוע אשר קובע, כי תשלום עבור ניהול, יש לראותו בגדר הוצאות הנהלה וכלליות ולזוקפו כיתר ההוצאות הכלליות.

מהדו"חות הכספיים של המערערת עולה, כי בעלי המניות משכו כספים מהמערערת. בדו"ח תבעה המערערת ניכוי הוצאות מימון. המשיב תאם הוצאות מימון ריאליות, כשהוא מיחס הוצאות מימון אילו למשיכות בעלי המניות ולא לפעילותה

אין לדרוש ערובה על פתיחת תיק במע"מ במצב כלכלי קשה עמ (ת"א) 31273-07-10 מיכאל הרמן נ' מנהל מע"מ ת"א 3

◆ ביהמ"ש ציין, כי המערער הודה בעבירות כתב האישום, בין היתר אי רישום תקבולים מלקוחות ורכישות מספקים, והורשע על סמך הודאתו. אין כל מקום לטענתו של המערער, כי משריצה את עונשו הרי ששילם את חובו הן לחברה והן לשלטונות המס, וכי אין עתה מקום להליכי הגבייה המתנהלים נגדו.

◆ ביהמ"ש הדגיש, כי טענותיו של המערער באשר לעיקול האופנוע אינן נשוא הדין. אולם, בכל מקרה הבהיר ביהמ"ש שאין לקבל את טיעונו שאין חוב בגזר הדין. גזר הדין מפרט את החוב לשלטונות המס ואין כל קשר בין חוב זה לבין הטלת עונש המאסר של 8 חודשי מאסר בפועל, אשר הוטלו על המערער תוך ציון העובדה, כי יש להתייחס למי ששולחים ידם לקופה הציבורית כאל מי שגוזלים ושודדים כספים לא להם.

◆ ביהמ"ש קיבל את עמדת המשיב, כי אין קשר בין החוב האזרחי לבין העונש שהוטל על המערער בהליך הפלילי.

ביהמ"ש הגיע למסקנה, כי אין ספק שרשאי היה המשיב לדרוש מהמערער ערובה כתנאי לרישומו כעוסק מורשה. עם זאת, בנסיבות המקרה, משהתבררו טענותיו של המערער באשר למצבו הכספי במסגרת הבקשה לפטור מאגרה, הרי שהטלת חובה להפקיד ערובה בגין סכום החוב אותו חייב המערער למשיב - יש בה כדי למנוע באופן ברור וודאי את רישומו כעוסק, היה ויעמוד המערער בדרישות הפירוט כלפי המשיב כבסיס להפעלת שיקול הדעת מחדש.

לכן ביהמ"ש לא ראה מקום לדרישת הערובה במקרה הנוכחי, מבלי שיהיה בקביעה זו כדי למנוע את פעולות הגבייה המתבצעות על ידי המשיב בגין חוב המס הקיים.

◆ לענין הטענה של פגיעה בחופש העיסוק, קבע ביהמ"ש, כי סירוב לרשום עוסק, תוך הפעלת שיקולים ראויים, אינו מהווה כשלעצמו משום הגבלה על חופש העיסוק ולכן דינה של טענה זו להידחות.

התוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום 13.12.10
ב"כ הצדדים: לא צוין

◆ המשיב טען, כי הוא דחה את בקשתו של המערער לפתוח תיק במע"מ, מהסיבה שהמערער לא הניח את דעתו, כי הוא מקים עסק, על פי הוראות סעיף 52 (ב) לחוק מע"מ תשל"ו – 1995 (להלן: "החוק"). המערער לא הסביר איזה עסק ברצונו להקים, מי יהיו הלקוחות ואת אופי העסק. בנוסף, מאחר והורשע המערער בעבר על פי סעיף 117 ב' לחוק, הוא נדרש להמציא ערבויות בגובה החוב.

◆ טענת המערער, כי הוא הורשע בגין עבירות מע"מ, היה בעונש מאסר ושילם את חובו לחברה.

◆ המשיב טען, כי רשויות מע"מ אינן מתחשבות בעובדה, כי ריצה את העונש ואין הן מאפשרות לו לפתוח דף חדש ולעבוד כאזרח הגון. לדברי המערער, שלטונות מע"מ ממשיכים להציק לו בגין הטענה שיש לו חוב מס, ואפילו את האופנוע שלו עיקלו.

◆ לטענת המערער, אין לו כל מקור להצגת ערבויות שכן רק יצא מבית סוהר, אין לו איפה לישון והוא ישן ואוכל בחוץ, וכי אין המערער רוצה לעבוד בצורה בלתי חוקית ללא פתיחת תיק מע"מ.

◆ עוד טען המערער, כי מעשיו של המשיב נוגדים את חוק יסוד חופש העיסוק. עוד נאמר ע"י המערער, כי בפסק הדין שבמסגרתו הורשע בעבירות על החוק כתוב שלא יענישו אותו בקנס, ולכן אין מקום לביצוע עיקולים על ידי המשיב.

◆ לטענת המשיב, למערער יש חוב סופי ובר גבייה למשיב המהווה בסיס לדרישתו להפקדת ערובה כתנאי לרישומו של המערער כעוסק.

המשיב טען, כי אין בסירוב לרשום את המערער כעוסק מורשה משום פגיעה בחופש העיסוק.

ביהמ"ש המחוזי בתל אביב-יפו - כב' השופטת דניאל קרת-מאיר:

◆ ביהמ"ש קבע, שאין ספק, כי על מנת להניח את דעתו של המנהל, כי בכוונתו של אדם כלשהו להקים עסק, עליו ליתן פירוט באשר למהות העסק אשר ברצונו להקים, מי יהיו הלקוחות ומה הם מקורות המימון.

◆ ביהמ"ש קיבל את עמדת המשיב, כי המערער לא הניח את דעתו, בדרך כלשהי, כי ברצונו להקים עסק. כל עוד לא ימסור המערער פרטים מלאים, בין היתר, בעניין סוג העסק והלקוחות – יש מניעה לרישומו של המערער כעוסק מורשה.

המנוח "נותן פטור" לכונס הנכסים וע (ת"א) 1061-09 עיזבון המנוח שמחה איתן – בפש"ר נ' מסמ"ק ת"א

◆ **רו"ח צבי פרידמן** קבע, כי בהלכת מרמלשטיין של ביהמ"ש העליון נפסק, כי בנסיבות בהן מונה כונס הנכסים למימוש שטר משכנתא לפני מות החייב ובעל המקרקעין נפטר, בעלי הזכויות במקרקעין הם יורשיו ויראו אותם כעושי הפעולה במקרקעין גם לצורך הפטור ממס שבח.

אין הבחנה מהותית בין כונס נכסים לפי חוק ההוצאה לפועל לבין נאמן בפשיטת רגל, ושניהם הינם 'אלטר אגוי' של החייב, על אף השינויים בנוסחי החוק בדבר הסמכויות המוענקות לכל אחד מהם. גם אם לפי פקודת פשיטת הרגל הוקנו לנאמן נכסי החייב (פושט הרגל) לפני מותו ועל פי סעיף 189 לפקודת פשיטת הרגל "....משכו ההליכים כאילו היה בחיים....", הרי שיש לבחון הוראות אלו לעניין מיסוי מקרקעין בהתאם לאותו חוק. רו"ח צבי פרידמן הציע לדחות את הערר.

◆ **דן מרגליות, עו"ד ושמאי מקרקעין** קבע, כי קיים הבדל בין המקרה של הלכת אברמן לבין המקרה דן. לדבריו, העניין הוא האפשרות החוקית לנצל את ה"פטור האישי" של המנוח. שהרי לכאורה פטור זה אינו נכלל בנכסי עיזבון בכל מקרה בהיותו כאמור "זכות אישית".

◆ במקרה דן, לא הוכח, כי הנאמן בהליך פשיטת הרגל פנה לביהמ"ש בבקשה לאפשר לו להשתמש בפטור האישי של המנוח. ניצול הפטור במקרה כגון זה יגרום לכניסת סכום גבוה יותר לקופת הנאמן ולסיפוק טוב יותר של תביעות הנושים למיניהם. ברור גם, כי אם לא ינוצל הפטור כלל הרי הוא יאבד לעד, שכן אין איש היכול לנצל בנסיבות העניין.

◆ אין כל בטחון שביהמ"ש בהליכי פשיטת הרגל אין ייעתר לבקשה לנצל את הפטור האישי של המנוח, כיוון שאין מדובר כאן במקרה של שטר משכנתא, הקובע מפורשות, כי הממשכן מתחייב להשתמש בפטור שעמד לרשותו, בעת מכירה בהליכי כינוס. עו"ד דן מרגליות הציע לקבל את הערר.

התוצאה:

◆ הערר התקבל ברוב דעות.

ניתן ביום 12.12.10.

ב"כ העורר: עו"ד מיכה צמיר.

ב"כ המשיב: עו"ד יוסי סופר.

◆ המקרקעין נשוא הערר כוללים בניין למגורים מחולק ל-5 יחידות, כאשר אין התאמה ברישום המקרקעין, בין מספר הדירות בפועל לבין החלוקה הרישומית. לאחר מכן, ניתן צו כינוס נכסים בהליכי פשיטת רגל נגד בעל הזכויות הרשום במקרקעין. סמוך לכך הוא נפטר. כרת הנאמן חוזה למכירת זכויות המנוח במקרקעין, ואושר ע"י ביהמ"ש.

◆ הגיש הנאמן למשיב הצהרה על עסקה במקרקעין וביקש פטור לאחת הדירות, עפ"י הוראת סעיף 49(ב)(1) לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 ("החוק"), היות והמנוח לא מכר בארבע השנים שקדמו למכירה האמורה, דירת מגורים בפטור. המשיב דחה את הבקשה לפטור וקבע שומה לפי מיטב השפיטה.

המשיב תמך את החלטתו בפסיקתו של ביהמ"ש העליון בפרשת אברמן. על השומה הגיש הנאמן השגה, אשר גם נדחתה.

◆ טענת העורר, כי החלטת המשיב בהשגה מוטעית מן היסוד. הנאמן סבור, כי העובדות שעמדו פרשת אברמן שונות מהעובדות בעניינו, כיוון שהחייב הוכרז פושט רגל ומונה נאמן על נכסיו, בהיותו בחיים. על כן, לטענתו, אין להחיל במקרה זה את ההלכה. המשיב השתית טענותיו ואת החלטתו בהשגה, על פסק הדין דוד מרמלשטיין.

ועדת הערר שליד ביהמ"ש המחוזי בת"א - ר. שטרנברג אליעז סגן נשיא (ש' בדימ') - יו"ר; ד. מרגליות, עו"ד שמאי - חבר; צ. פרידמן, רו"ח, חבר;

◆ **ש' בדימ' שטרנברג אליעז** קבעה, כי המנוח היה זכאי בחייו לפטור מתשלום המס על פי סעיף 49(ב)(1) לחוק. פושט רגל הוא אדם שסך כל ה"אקטיב" שלו אינו מספיק לכיסוי ה"פסיב" שלו. עם הכרזת חייב כפושט רגל, פוקעת בעלותו בנכסיו ואלה מוקנים לנאמן לצורך חלוקתם בין הנושים.

◆ עוד קבעה השי' אליעז, כי רכושו של החייב אינו עובר איפוא לעזבונו, אלא נותר מוקנה לנאמן, לסילוק חובותיו של פושט הרגל, בפיקוח ביהמ"ש. מכאן, כי אין ליורשיו של החייב זכויות בנכסיו, כל עוד נמשך הליך פשיטת הרגל. במקרה זה אין ספק, כי נכסי פושט הרגל לא עברו ליורשיו, כי אם הוקנו לנאמן עוד בחייו ואף לאחר מותו, נותרו בידי הנאמן, כאמור בסעיף 189 לפקודת פשיטת הרגל.

יש לראות את הדירה כאילו נמכרה ע"י המנוח, שהיה זכאי לפטור לפי סעיף 49(ב)(1) לחוק, שכן המנוח הוא אשר הקנה את הזכויות ולא היורשים.

◆ שי' אליעז קבעה, כי יש לקבל את הערר ולהעניק את הפטור לדירת מגורים אחת בלבד.

"שמחה" בפיצוציה!?

בית משפט השלום בתל-אביב, כב' השופט יובל גזית, הורה (ב- 8.12.10) על שחרורם בערובה של החשודים אליהו אמסלם וחגאי חגולי, שניהלו פיצוציה בחולון, וחשודים בהעלמת הכנסות של מיליוני שקלים. לפי הבקשה למעצר ולשחרור בערובה, שהוגשה לבימ"ש ע"י היחידה הארצית למודיעין שטח וחקירות, ניהלו החשודים פיצוציה בחולון משנת 1996. עד שנת 2000 נוהלה הפיצוצייה באמצעות עוסק מורשה ע"ש רעייתו של אמסלם, שהיא אחותו של חגולי ובשנים 2001 - 2005 תחת חברת הארץ הטובה ח.ח. בע"מ, שבבעלותו ובניהולו של חגולי. עוד, לפי הבקשה, בשנים 1996 - 2005 התקיים הסכם שותפות סמוי בין החשודים, לפיו חלקו של אמסלם יהיה 40% ושל חגולי 60%. מפעילות מודיעינית של היחידה למודיעין שטח עלו חשדות, לפיהם לא רשמו החשודים בקופה הרושמת את מלוא התקבולים, המסתכמים באלפי שקלים מידי יום. ובבדיקת חשבונות הבנק התגלה, כי ההפקדות בפועל גבוהות משמעותית מהמחזורים המדווחים לרשות המסים. לפיכך, ב- 7.12.10 במסגרת מבצע "הכל נשאר במשפחה" נפתחה חקירה גלויה, בוצע חיפוש בביתו של אמסלם, נתפסו מסמכים אצל יועץ המס וחגולי הובא למשרדי היחידה ונחקר באזהרה. כמצוין בבקשה, ממצאי החקירה עד כה עולה, כי הכנסות הפיצוצייה בשנים 1996 - 2005 היו גבוהות במיליוני ₪ מההכנסות שדווחו לרשות המסים. החשודים משכו לכיסם כספים מחשבון הבנק של הפיצוצייה, וזאת מבלי שהדבר התבטא בספרים ובדיווח לרשות המסים.

1,102 עו"ד חדשים

1,102 עו"ד חדשים/ות הצטרפו ללשכת עורכי הדין בטקס ההסמכה שהתקיים ביום 14.12.10 בבנייני האומה במעמד נשיאת בית המשפט העליון, כב' השופטת דורית ביניש. במהלך טקס ההסמכה וההשבעה נשאו דברים ראש לשכת עורכי הדין, עו"ד יורי גיא-רון, נשיאת בית המשפט העליון, השופטת דורית ביניש, ויו"ר ועדת ההתמחות של הלשכה, עו"ד אורן פרסקי. יצוין, כי ההתפלגות בין עוה"ד החדשים/ות הינה- 539 נשים ו- 563 גברים.

"טסט" של הרשות למורי הנהיגה

מורי הנהיגה באזור נצרת היו היעד למבצע הביקורות שערך בשבוע שעבר משרד מע"מ נצרת. תוצאות המבצע מורות על ליקויים בקרב 87% ממורי הנהיגה שבוקרו. בין השאר, נמצא כי רכבו של אחד המורים, שתועד במסגרת ההכנה למבצע, נמסר באותו היום למורה נהיגה אחר, שאינו מדווח למע"מ. עוד נמצאו ליקויים כגון אי רישום מדי אוף, אי רישום שמות תלמידים ואף אי ניהול ספרים. אחד ממורי הנהיגה סירב לשתף פעולה עם המבקרים והוזמן לחקירה במשטרה, בהמשך יוזמן לביקורת במע"מ. במשך תקופה ארוכה, של כשנה, תיעדו וצילמו עובדי מע"מ נצרת וחוקרי מע"מ חיפה את פעילותם של מורי נהיגה באזור. לאחר התיעוד ולאחר הצלבת מידע, נבחרו לשלב הראשון בביקורת 52 מורים, שהפוטנציאל שלהם לליקויים היה גבוה. רוב מורי הנהיגה הוזמנו למשרד לביקורת וחלקם נתקלו בביקורת פתע במשרדי הרישוי בנצרת עלית ובעפולה. אחד המורים, שרשם ביומנו כי השתתף בהלוויית דודו, עומת עם הצילום בו נראה רכבו פעיל מאוד במשרד הרישוי. לדברי ירון קרן צבי, מנהל משרד מע"מ נצרת, כל מורי הנהיגה שבוקרו יטופלו במשך השבוע. הוא הוסיף ואמר, כי הצילומים שימשו ועתידיים לשמש תשתית להמשך הביקורת ולנקיטת הליכים נגד מורי נהיגה שנמצאו ליקויים בניהול ספריהם.

נחנך בית המשפט הכלכלי בת"א

ביום 15.12.10 נחנכה בביהמ"ש המחוזי בתל אביב המחלקה הכלכלית, שבהתאם להחלטת הכנסת, תהווה בית משפט ראשון מסוגו בישראל. ביהמ"ש ידון באופן בלעדי בעניינים כלכליים. הרכב מיוחד בן 3 שופטים יוקצה בשלב ראשון לדיון בכל עניין כלכלי, אזרחי ופלילי, שיוגש להכרעת ביהמ"ש. בנוסף, יעברו לסמכות הגוף החדש הדיונים בעתירות מנהליות על החלטות שהתקבלו ברשות ניירות ערך, הבורסה לניירות ערך ורשם החברות, למעט בעניינים משמעותיים. ההחלטה למקם את ביהמ"ש הכלכלי בתל-אביב נובעת, מהיותה של העיר מרכז העסקים של ישראל. הקמת מחלקות כלכליות דומות במחוזות אחרים, או הרחבת הסמכויות של ביהמ"ש בתל-אביב, יתבצעו רק בתיקון נוסף של חוק בתי המשפט.

מס פקס מערכת ושיווק: דרך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416; פקס. 03-6953991
masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / כיסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי
 טל. 03-6966733, פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת גיליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.